

ningsbesøgene nu gennemføres på bare 7 år. Og det går godt, arbejdsmiljøreformen er en succes. Men det er jo ikke ensbetydende med, at det ikke kan gøres endnu bedre. Formålet med justeringerne er netop at styrke hovedelementerne i arbejdsmiljøreformen.

Forslaget betyder, at screeningerne bliver grundigere og bedre. Nu skal Arbejdstilsynet gennemgå alle væsentlige elementer i virksomhedens arbejdsmiljø, herunder det psykiske arbejdsmiljø. Og hvis der f.eks. kun mangler en APV, når Arbejdstilsynet kommer på screeningsbesøg, men der ellers ikke er nogen problemer på virksomheden, så afgiver Arbejdstilsynet med det samme påbud om APV, og så kan tilsynet afsluttes. Virksomheden skal ikke ulejliges med besøg to gange, hvis ikke der er behov for det. De virksomheder, der har behov for mere tilsyn, udtages altid til tilpasset tilsyn.

Forslaget betyder også, at rådgivningssystemet bliver forbedret, så rådgivningen i endnu højere grad målrettes virksomhedernes behov. Rådgivningen bliver mere fremadrettet og forebyggende, så den kan understøtte den enkelte virksomheds eget arbejdsmiljøarbejde.

Med hensyn til smiley-ordningen bliver den udvidet og forbedret til fordel for de virksomheder, der overholder arbejdsmiljølovens krav. Samtidig bliver de mere alvorlige overtrædelser synlige i smiley-ordningen i modsætning til i dag.

Jeg tror, at kombinationen af justeringerne vil motivere virksomhederne til at arbejde for et bedre arbejdsmiljø, så de kan opnå en positiv grøn smiley.

Regeringen har fokus på det psykiske arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne, og derfor er vi glade for, at det psykiske arbejdsmiljø som noget nyt medtages ved alle screeninger. Der er også god fornuft i, at der for Arbejdstilsynet bliver mulighed for at stille krav om, at det psykiske arbejdsmiljø skal undersøges af en autoriseret rådgiver, før Arbejdstilsynet tager stilling til, om der skal reageres over for det psykiske arbejdsmiljø.

Det er min forventning, at justeringerne af reglerne vil rykke ved arbejdsmiljøet, bl.a. ved at virksomhederne i endnu højere grad end i dag bliver motiveret til at opfylde deres pligter efter arbejdsmiljøloven og dermed sikre et bedre arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne.

Jeg kvitterer hermed for tilslutningen til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Kontanthjælpssatsen til unge under 25 år med visse alvorlige psykiske lidelser).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 29/11 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Dette lovforslag er jo en udmøntning af beslutningslovsforslag nr. B 116 fra sidste samling.

Man vil tage hånd om en helt speciel, afgrænset gruppe unge mennesker, nemlig udeboende under 25 år, som har en alvorlig psykisk lidelse. Det er nu blevet nærmere defineret, at gruppen ifølge WHO's diagnosesystem kaldes ICD-10, og det er jo ret teknisk.

I virkeligheden er det en gruppe mennesker, som vi alle sammen har nogle stærke følelser for. Det har vi også i Venstre, og vi synes, det er væsentligt at hjælpe disse unge mennesker og vel at mærke ikke bare hjælpe dem på én front, men bredt på alle områder. Det er nemlig nogle unge mennesker, der står i en situation, hvor livet indimellem kan være svært og uoverskueligt for dem, og der lægges op til, at de kan få forhøjet kontanthjælp, når de er udeboende, og dermed få en større chance for at kunne klare sig økonomisk.

Vi har mødt de unge mennesker, og i udvalget har vi også modtaget deputationer, hvor vi

har mødt pårørende til dem. Det er unge mennesker, som er meget syge, men har et stærkt ønske, nemlig at blive raske, få det bedre og blive en aktiv del af arbejdsmarkedet, og det er jo bestemt noget, man skal lytte til.

Det er klart, at når man ønsker at komme videre med sit liv, skal man også have chancen for det, og derfor vil Venstre også stemme for forslaget. Vi går ind for det, men samtidig vil jeg sige, at det også er væsentligt med alle de andre initiativer, regeringen tager for netop den gruppe mennesker, så de kan komme videre i livet og få skabt så god en hverdag, som det overhovedet er muligt.

Venstre stemmer for forslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det glæder mig, at Venstre har ændret mening. Da vi diskuterede sagen her for et halvt år siden, var Venstre imod, og ved andenbehandlingen af beslutningsforslaget stemte Venstres medlemmer af Folketinget hverken for eller imod forslaget. Jeg frygtede lidt, at vi her i dag igen skulle høre sangen fra Venstre om, at man var blevet pålagt at fremsætte forslaget, men ville stemme imod det, og det glæder mig, at man nu stemmer for.

Men så kan fru Irene Simonsen måske også være med på, at vi prøver at kigge på, om lovforslaget ikke skal udvides, så det også omfatter de unge, der er på starthjælp? De har jo heller ikke ret meget at leve for og er faktisk i samme situation, og lovforslaget omfatter jo kun kontanthjælpsområdet.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne vende tilbage til noget af det, jeg sagde i min ordførertale, nemlig at forslaget her ikke alene kan løse de menneskers problemer. Det skal ses i en meget større sammenhæng, nemlig med alle de andre indsats, der sættes ind på det sociale og det lægevidenskabelige område, ja, hele vejen omkring de unge mennesker.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at jeg sagde netop det samme, da vi behandlede beslutningsforslaget i sin tid, altså at det desværre ikke er nok bare at forhøje kontanthjælpen. Hvis det bare var sådan, at det kunne løse problemerne, så de unge mennesker fik det bedre, var sagen jo nem, men det tror jeg bare ikke på. Jeg tror, der skal en meget stor indsats til over for

disse unge mennesker, specielt når de ønsker at komme videre, men jeg ser ikke nogen idé i at udvide forslaget til at omfatte andre grupper. Jeg synes, vi skal kigge på de mennesker som en helhed og tage deres situation op som en helhed.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Vi er enige om, at lovforslaget omfatter nogle unge mennesker, der er på kontanthjælp, og som lider af nogle særlige, afgrænsede psykiske lidelser; det fremgår af lovforslaget, og det stemmer Socialdemokraterne for. Men vi kan vel også være enige om, at hvis man er på start-hjælp, har man endnu mindre at gøre godt med, og hvis der nu bliver stillet den samme diagnose, vil fru Irene Simonsen så ikke fortælle mig, hvorfor Venstre ikke vil være med til også at hjælpe dem? De har de samme lidelser, og de får endda mindre, end hvis de var på kontanthjælp, men dem vil man ikke hjælpe. Er der en begrundelse for det?

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu kan jeg jo ikke stille spørgsmål heroppefra, men jeg har da lov til at svare på den måde, at jeg kan sige, at jeg kan undre mig meget over, at andre partier herinde vil lave en sådan afgrænsning, og derfor ser jeg meget frem til at høre hr. Thomas Adelskovs tale, for det her er jo ikke Socialdemokraternes normale procedure. Lovforslaget er fremsat som følge af, at der var flertal for et beslutningsforslag, men i Venstre har vi helt klart den opfattelse, at der skal en meget større, helhedsorienteret indsats til for at hjælpe de unge mennesker videre.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren – undskyld, jeg beder ordføreren blive. Der er bedt om en kort bemærkning. Fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg beklager, at det ikke lykkedes mig at fange formandens øjne i første omgang, men jeg er altså nødt til at spørge fru Irene Simonsen om noget, for det er første gang, jeg har hørt en repræsentant fra Venstre sige, at det godt kan være, at et tillæg til ungedylden kan være en del af løsningen.

Venstre vil stemme for forslaget. Fru Irene Simonsen siger, at det ganske vist ikke er hele løsningen, men dog en del af løsningen, og jeg skal bare lige være sikker på, at jeg har forstået fru Irene Simonsen korrekt. Hvis forslaget kan være en del af løsningen for den gruppe unge mennesker, er det så ikke også forklaringen på, at fru Irene Simonsen og Venstre stemmer for forslaget?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

I Venstre er situationen den, at vi sagde: Jamen der er altså et flertal, der ønsker det her. Det fremgik jo tydeligt, da vi behandlede beslutningsforslaget her i salen, og derfor sagde vi: Det er klart, at så skal der fremsættes et lovforslag, og lad os så se virkningen af det. Vi tror bare ikke, det er nok, vi tror, der skal meget mere til af andre ting og måske også for en større gruppe. Forslaget her kan ikke stå alene, og jeg tror stadig væk ikke, det er løsningen på deres problemer i dagligdagen. Det er en helt anden indsats, der skal til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu skal jeg altså lige være helt sikker på, jeg forstår fru Irene Simonsen rigtigt.

Fru Irene Simonsen siger fra talerstolen, at det ikke er nok, og det kan vi jo være fuldstændig enige om. Et menneske, som lider af skizofreni, bliver ikke rask af at få en kontanthjælpsats på 11.800 kr., og det er der heller ikke nogen her der har givet udtryk for. Der skal behandling til, der skal medicin til, der skal ro til, og der skal alt muligt andet til, for at vedkommende forhåbentlig kan blive rask.

Men jeg synes dog trods alt, det er en indrømmelse til mig – og jeg håber, der vil være andre ordførere her i salen, som vil tage det op – hvis fru Irene Simonsen vil sige på Venstres vegne, at det, at vi retter op på ydelsen, så de ikke længere har økonomien at bekymre sig om, i det mindste kan være en del af løsningen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Så må jeg gentage, hvad jeg sagde før. Jeg er ked af, at jeg ikke har de fornødne kommunikative evner, så fru Elisabeth Geday kan forstå, hvad jeg siger, men jeg prøver en gang mere. Jeg tror ikke, at forslaget her alene løser problemet, og derfor er jeg meget glad for, at regeringen tager

hånd om de mennesker, men problemet skal ses i et bredt perspektiv.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Thomas Adelskov og fru Elisabeth Geday i, at det her ikke er en måde at svare på.

Sådan som jeg forstår fru Irene Simonsen, handler det om, at fru Irene Simonsen stemmer for forslaget, fordi fru Irene Simonsen kan forstå, at det skal man gøre, fordi et flertal i øvrigt vil stemme det igennem, og så spørger jeg: Det var en betænkning, der lå til grund for beslutningsforslaget, og hvorfor stemte fru Irene Simonsen så ikke for beslutningsforslaget i foråret? Det fatter jeg ikke. Der må da ligge en eller anden overvejelse bag, at man ikke stemte for det dengang, men gør det nu, og hvad er det, der er sket?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det, der er sket – og nu gentager jeg igen mig selv med fare for, at man vil sige, at jeg ikke svarer på spørgsmålene, men det er der så ikke noget at gøre ved – er:

Der var et flertal her i salen, som troede, at det kan løse disse unge menneskers problem ved at give dem mere i kontanthjælp. Det lyttede vi til, og så sagde vi, at det er klart, at vi også vil gå positivt ind arbejdet, når et flertal mener sådan. Sådan er det danske demokrati, og det ved fru Anne Baastrup med sin meget længere erfaring end min meget mere om. Man går positivt ind i arbejdet og vil bestemt også kigge positivt på sagen, men vi siger bare, at det ikke må stå alene.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ja, undskyld mig, men det er altså noget forfærdeligt sludder, for dengang vi vedtog beslutningsforslaget, vidste fru Irene Simonsen – eller burde i hvert fald vide det – at der var et flertal bag beslutningsforslaget, før det kom i salen anden gang. Det handlede om at tælle til 90, og der var flere end 90, der stemte for det, for ellers var det ikke blevet vedtaget.

Så er det, jeg spørger: Hvordan kan det være, at Venstres folketingsgruppe nu stemmer for lovforslaget? Forklaringen er, at fordi der er et flertal bag, stemmer Venstre for lovforslaget,

men Venstre stemte ikke for beslutningsforslaget, selv om der også var et flertal bag det, og helt ærligt: Er fru Irene Simonsen ikke enig med mig i, at det er noget sludder, hun siger?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nej, jeg synes ikke, det er noget sludder, jeg siger. Jeg belyser bare, at der er flere aspekter i sagen, og samtidig siger jeg, at det ville være dejligt, hvis forslaget alene kunne løse de unge menneskers problemer. Men det gør det bare ikke, og i Venstre tror vi fortsat ikke, at det kan gøre det.

Men nu er der jo et flertal, der ønsker det, og så siger vi i Venstre, at vi også vil gå positivt ind for det, for hvis der er noget, vi brænder for, er det helt bestemt at tage hånd om de mennesker, som står i en meget, meget vanskelig situation. Vi går positivt ind i arbejdet, og det ville da være dejligt, hvis fru Anne Baastrup ville tage imod, at vi går positivt ind for det i stedet for bare at brokke sig som sædvanlig.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes egentlig, fru Irene Simonsens pædagogiske evner er lysende klare, for jeg kan jo forstå, at Venstre støtter forslaget, fordi der er flertal for det. Det eneste, fru Irene Simonsen ikke har afsløret, er, hvad Venstre mener om forslaget, for at der er flertal for et forslag, er jo i og for sig ikke altid en begrundelse for at støtte det; det kender vi i hvert fald til i Enhedslisten. Men jeg vil godt spørge, om Venstres ordfører ikke mener, at det, at de unge mennesker, det drejer sig om, får en højere kontanthjælp, betyder et fremskridt for dem.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr mener, at han har mere forstand på mine pædagogiske evner, end jeg selv har. Det skal jeg ikke gøre mig til dommer over, men det kan godt være, hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan se tingene meget bedre, end jeg kan ud fra mit udgangspunkt.

Jeg siger igen, at vi støtter forslaget, fordi der er et flertal for det, og fordi vi brænder for, at den gruppe mennesker, vi taler om her, skal have den hjælp, de har behov for. Når mere end 90 herinde nu siger, at de tror, det kan hjælpe dem i deres situation, siger vi: O.k., så går vi positivt ind i arbejdet med det. Men vi ville gerne

gøre mere, og det ville være dejligt, hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr ville samarbejde om det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at der skal gøres mere for at hjælpe de mennesker, men jeg har stadig ikke rigtig fået svar på, om fru Irene Simonsen mener, at det er en fordel for de mennesker, forslaget omhandler, at de får en højere ydelse. Det er egentlig bare det, jeg spørger om: Mener Venstre, at det er en fordel for de mennesker, eller mener Venstre, at det ikke er en fordel for de mennesker? Det skulle man nok kunne svare på.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan i hvert fald sige helt klart og tydeligt, at for lige præcis den gruppe af mennesker er det ikke til skade; det kan ikke skade noget, og det kan ikke sinke noget for den gruppe mennesker.

Så vil jeg godt analysere lidt på hr. Jørgen Arbo-Bæhrs pædagogiske evner. Jeg hører hr. Jørgen Arbo-Bæhr sige, at vi er enige om, at der skal gøres noget og tages hånd om de mennesker. Så tror jeg, vi har en pædagogik, vi kan mødes om, og lad os så gøre det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Thomas Adelskov.

Thomas Adelskov (S):

I dag er det på mange måder en mærkedag. Socialdemokratiet har en formand, der fylder 40 år, vi står med et lovforslag, som afhjælper en gruppe unge menneskers økonomiske problemer, og regeringen er blevet klogere og vil nu stemme for det. Så alt i alt er dagen i dag sådan set ikke bare en ret god dag, men en virkelig mærkedag.

Kl. 16.50

Med dette lovforslag får vi punkteret regeringens mantra om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Socialdemokraterne mener sådan set, at man skal arbejde, hvis man kan arbejde, og der skal også stilles krav til mennesker, der er ledige, om, at de skal finde arbejde, opkvalificere sig og uddanne sig. Men der er altså nogle mennesker her i samfundet, som af forskellige årsager ikke kan honorere kravet om arbejde eller uddannelse, f.eks. gruppen af unge psykisk syge. Her er vi nødt til at sige, at det godt kan være, vi har overordnede politikker og mantraer, men at

det også er afgørende, at vi sikrer os, at når vi stiller krav til mennesker, kan de også honorere kravene. Hvis vi stiller krav om arbejde, skal det være til mennesker, der kan arbejde, og hvis vi stiller krav om uddannelse, skal det være til mennesker, der kan uddanne sig.

I Arbejdsmarkedsudvalget modtog vi i løbet af foråret deputation på deputation, både af pårørende og af mennesker, der arbejder med unge sindslidende i dagligdagen. De kunne dokumentere, hvordan unge sindslidende har måttet leve for mellem 20 kr. og 40 kr. om ugen til mad, til transport og til livets ophold i øvrigt – unge psykisk syge, som ikke har haft nogen mulighed for at tage et stykke arbejde eller påbegynde en uddannelse og få SU, fordi de har kæmpet med deres sygdom.

Det var baggrunden for, at vi fremsatte et beslutningsforslag, som bragte regeringen i mindretal. Jeg husker tydeligt, hvordan i særdeleshed Venstre kæmpede mod vedtagelsen af beslutningsforslaget, inden der var flertal for det i Folketinget i juni måned. Jeg husker tydeligt, hvordan fru Irene Simonsen sagde, at det overhovedet ikke kunne hjælpe de unge mennesker, at de nu fik noget at leve af og ikke i den grad behøvede at bekymre sig om deres økonomi, men det er bare ikke rigtigt.

Når Venstre i dag siger, at de stemmer for lovforslaget, fordi der er et flertal i Folketinget for det, siger jeg tak for det. Men når Venstre også siger i dag, at Folketingets flertal ikke vi være med til at hjælpe på alle andre områder, siger jeg: Bevis venligst det. Denne regering har ikke fremsat et eneste forslag, der kan forbedre situationen for de psykisk syge, både de unge og dem over 25 år, som Socialdemokraterne ikke har støttet. Det er ren retorik, det er ren talen udenom, fordi man er kommet i klemme og ikke rigtig kan forsvare og forklare, hvorfor man ikke støttede forslaget i sommer, og hvorfor man nødtvungent stemmer for nu.

Dette lovforslag er ikke perfekt. Det har nogle afgrænsninger og begrænsninger, når vi taler om målgrupper og diagnoser, og det vil vi stille nogle spørgsmål om i udvalgsarbejdet – selvfølgelig med henblik på, at det skal kunne omfatte så mange som muligt af de mennesker, som netop ikke opfylder betingelsen om, at de bare kan gå ud og tage sig et arbejde.

Forslaget omfatter heller ikke den gruppe unge, som lever af starthjælp. Senere kan beskæftigelsesministeren få lejlighed til at forklare sig,

men Venstre mangler i hvert fald at give en begrundelse for, hvorfor man åbenbart bedre kan klare sig for næsten ingen penge, når man er på kontanthjælp, end når man er på starthjælp. Efter vores bedste overbevisning må det være sådan, at har man fået stillet en diagnose, som falder inden for dette lovforslag, burde reglerne være ens, hvad enten man er på starthjælp eller på kontanthjælp. I udvalgsarbejdet vil vi prøve at afdække, om ikke vi kan nå frem til endnu en mærkedag og blive enige, gerne med et bredt flertal i Folketinget, om at ændre lovforslaget, så det også omfatter unge på starthjælp, og vi ser også meget gerne, at der bliver kigget på at udvide diagnosebegrebet.

Det er en mærkedag i dag, og Socialdemokraterne støtter varmt og helhjertet dette lovforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Ja, tak til ordføreren. Næste ordfører i rækken er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Dette lovforslag udmønter jo B 116, som var til anden behandling den 2. juni i år. Dengang var vi i første omgang imod beslutningsforslaget, men så fik vi et løfte fra Socialdemokraterne om, at hvis vi kom frem med den klare afgrænsning, som vi ønskede, kunne vi få den igennem, og så kunne B 116 blive vedtaget.

Kl. 16.55

Det gjorde vi så, vi kom med en klar afgrænsning. Dansk Folkeparti havde et samarbejde med Bettina Post fra Dansk Socialrådgiverforening, der lavede en klar afgrænsning for de unge i det skizofrene spekter, så de kunne få noget ekstra hjælp. Det er en gruppe, der har det svært, og de har behov for meget hjælp; ud over ekstra penge har de behov for en ekstra indsats, hvilket også klart fremgik fra socialrådgivernes side – vi må ikke opgive den gruppe.

Forslaget betyder, at unge under 25 år med en psykisk lidelse i det skizofrene spekter kan få et tillæg, så en samlet, månedlig kontantydelse i øvrigt svarer til den, man får, hvis man er over 25 år.

Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig forslaget. Vi er glade for det her forslag, da vi jo har lavet den afgrænsning sammen med socialrådgiverne og dermed kan hjælpe en hårdt udsat gruppe unge. Vi er godt tilfredse med det her forslag, som vi støtter.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre synes, at det er et uskønt forslag, som vi ikke desto mindre er glade for, fordi vi hellere vil hjælpe nogle i stedet for ikke at hjælpe nogen.

Men kan hr. Bent Bøgsted ikke forklare mig eller måske oven i købet hjælpe mig med at forstå, hvorfor hr. Bent Bøgsted, som jo selv siger, at han har været med til at afgrænse, hvem der kan få hjælp fra det her forslag, ikke vil være med til at hjælpe, vi kan sågar tage de skizofrene unge, som er på starthjælp. Starthjælp er samme ydelse som ungedelsen i hvert fald i størrelsesordenen. Hvorfor vil hr. Bent Bøgsted ikke være med til også at lade de, jeg gætter på, der måske kan være 10 til 15, måske 20 unge mennesker, som er skizofrene, og som modtager starthjælp på det samme niveau som ungedelsen, få lov til at få det tillæg, som vi her i dag forhåbentlig snart får vedtaget, og som vi tilbyder skizofrene unge på ungedelsen?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen den her afgrænsning er jo den, Dansk Folkeparti gav tilsagn om den 2. juni efter behandlingen af B 116. Det var jo det, bl.a. hr. Thomas Adelskov fra Socialdemokratiet sagde, nemlig at hvis jeg kom med en afgrænsning, så var det i orden, så kunne vi få det igennem, så kunne vi få B 116 vedtaget. Og jeg kom med den afgrænsning, som Socialdemokratiet accepterer i det lovforslag, som de har fremsat sammen med nogle andre. Derfor står vi her i dag, og havde vi ikke haft den klare afgrænsning, så havde vi ikke stået med lovforslaget i dag. Jeg er glad for, at vi kan hjælpe den her gruppe, og det er det, jeg vil sige.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Når jeg nu kender Dansk Folkepartis holdninger til udlændinge, er jeg alligevel nødt til at spørge hr. Bent Bøgsted: Er det, at der i gruppen af starthjælpsmodtagere jo stort set kun er udlændinge, forklaringen på, at hvis man er ung og skizofren og har en udenlandsk herkomst, så skal man ikke have den her håndsækning, mens man, hvis man er ung og skizofren og dansker, skal have den her håndsækning, for så har man brug for den? Er det monstro forklaringen på, at Dansk Folkeparti ikke vil give de her unge

på starthjælp den samme mulighed? Kunne der være en sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det er der ikke, for jeg er sikker på, at der også er unge med en udenlandsk baggrund i den her gruppe, der får kontanthjælp. Det drejer sig simpelt hen om, at vi ikke ønsker at blande starthjælp og kontanthjælp.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er fuldstændig på det rene med, at hr. Bent Bøgsted går ind for den afgrænsning, der er lavet i det her lovforslag, men jeg kunne egentlig godt tænke mig at prøve at få en forklaring på, hvorfor hr. Bent Bøgsted går ind for den afgrænsning. Altså, hvis man tager to mennesker, som begge lider af f.eks. skizofreni, hvoraf den ene er på kontanthjælp og er 24 år gammel, og den anden er på starthjælp og er 24 år gammel, hvorfor mener hr. Bent Bøgsted så, at det er godt, at vi hjælper den ene, mens han ikke mener, at det er godt, at vi hjælper den anden? Det går lidt over min forstand, men det kan være, at hr. Bent Bøgsted har en forklaring.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, at det svar, jeg gav fru Elisabeth Geday, er dækkende for det her også.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, at problemet er, at der jo ikke er nogen forklaring på hvorfor. Hvad er det, der gør, at det vil være godt, hvis vi hjælper den ene person, mens det ikke vil være godt, at vi hjælper den anden person med fuldstændig den samme lidelse og på fuldstændig samme alder, men bare på en anden ydelse, på starthjælpsydelsen, som svarer til ungedelsen? Altså, der må være en forklaring, og ikke bare den forklaring, at afgrænsningen er der. Der må være en forklaring på, hvorfor hr. Bent Bøgsted går ind for lige præcis den afgrænsning.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen forklaringen er jo kort og godt, at vi ønsker at hjælpe den her gruppe i det skizofrene område. Det drejer sig ikke om noget med, at det

er udlændinge, der får starthjælp. Som jeg sagde, er der også udlændinge i den her gruppe, der er på kontanthjælp. Vi ønsker ikke at blande de to systemer, og vi har lavet en afgrænsning til kontanthjælpsområdet for de her unge.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak til hr. Bent Bøgsted, fordi han var med til at skaffe et flertal i Folketinget, der rent faktisk betyder, at vi nu har et lovforslag, der hjælper den her gruppe. Nu roste hr. Bent Bøgsted det samarbejde med Dansk Socialrådgiverforening – som jeg i øvrigt synes var formidabelt – i forbindelse med beslutningsforslaget i foråret. Dansk Socialrådgiverforening og HK Kommunal har jo indsendt et høringssvar, og jeg synes egentlig, at man godt kunne lytte lidt til, at de lige nøjagtig i deres høringssvar skriver:

»Ligesom for psykisk syge kontanthjælpsmodtagere tager det tid og ro for psykisk syge modtagere af starthjælp at vende tilbage til en normal tilværelse, hvor de kan deltage i samfundet og på arbejdsmarkedet på lige fod med andre.«

Altså, det er jo fuldstændig rigtigt, at der ikke er nogen forskel på det, hvis man har den samme diagnose, hvad enten man er kontanthjælpsmodtager eller starthjælpsmodtager. Jeg er ikke ekspert, vi kan selvfølgelig stille spørgsmål om det, men jeg tror, at hr. Bent Bøgsted vil give mig ret i, at der maksimalt måske er tale om 5 til 8-10 personer, som vil være omfattet af det, så det er jo ikke økonomien i det her, det drejer sig om. Det her må mere dreje sig om et princip, men i stedet for at vi slås om det, kunne det jo være, at jeg skulle spørge hr. Bent Bøgsted: Kunne vi ikke blive enige om, at vi prøver at undersøge det i udvalgsarbejdet og måske er lidt åbne for at kigge på starthjælpsmodtagerne?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, som det fremgik i forbindelse med beslutningsforslaget, er det det, som Dansk Folkeparti vil være med til, og hvis vi ikke kunne lave den afgrænsning, havde vi ikke fået B 116, og jeg tror da, at Socialdemokratiet er tilfreds med, at det her trods alt er kommet igennem.

Dansk Folkeparti er glad for det her forslag; det hjælper en gruppe, som vi meget gerne vil hjælpe. Så vil jeg sige, at det altså ikke har noget at gøre med, om det er danskere eller udlændin-

ge, som det fremgik fra en anden ordførers side i salen var grunden til at Dansk Folkeparti skelne. Vi hjælper den gruppe på kontanthjælp, og det er vi glade for.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jamen jeg håber, at hr. Bent Bøgsted er enig i, at hvis man har nøjagtig den samme diagnose, skizofreni, får den samme medicin og har de samme udgifter, må man vel være ligestillet, altså, så gør det jo ikke nogen forskel, om man er på starthjælp eller på kontanthjælp, man har det vel lige skidt, og man har lige dårligt råd til livets ophold.

Jeg vil godt prøve endnu en gang at spørge: Vil hr. Bøgsted være med til, at vi stiller nogle spørgsmål under udvalgsarbejdet og kigger på det? Altså, hvor mange er f.eks. omfattet, hvor mange kunne der være tale om?

Det ville være godt at vide, så vi ikke laver noget lovgivning, som vi skal til at lave om igen om et år, fordi hr. Bent Bøgsted måske også til den tid kan se, at det er urimeligt, at man behandler nogle unge rigtig ringe.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg kan jo ikke forhindre hr. Thomas Adelskov i at stille spørgsmål i udvalget. Det står jo hr. Thomas Adelskov frit at stille spørgsmål.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at de psykisk syge er en gruppe mennesker, der skal hjælpes. Set med en konservativ optik er noget af det, vi er allermost optaget af, hvordan man virkelig hjælper samfundets allerallersvageste og allermost udsatte. Men det skal også være sagt med det samme, at vi ikke synes, at den her måde er den rigtige måde at gøre det på.

Vi tror mere, at man skulle bruge nogle mentorordninger, nogle kærlige hænder, noget mere omsorg. Det gør ingen skade, skal jeg også lige skynde mig at understrege. Forslaget gør ingen skade, men vi tror heller ikke, at det hjælper ret meget. Når vi stemmer for det, er det jo, fordi det her projekt er et satspuljeprojekt, og der er jo en lang tradition her i huset for, at satspuljer er

nogle, vi er enige om i den store, brede kreds. Vi sidder og forhandler, og så bliver vi enige om at dele de midler, som kommer fra satspuljen, ud mellem samfundets svageste stillede.

Det er der en god konsensus med hensyn til. Det synes jeg sådan set er en meget god løsning, og det er altså grunden til, at vi stemmer for. Derudover vil jeg sige, at lovforslaget jo fuldstændig flugter med beslutningsforslag B 116, og det vil sige, at regeringen loyalt, som den er blevet det pålagt af et flertal i Folketinget, har fremsat en lov, som flugter med Folketingets flertals ønsker. Det er sådan set forklaringen på, at den her lov ser ud, som den gør.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge hr. Jakob Axel Nielsen, om Det Konservative Folkeparti ikke gerne ville være med til at kigge på, om vi skulle tage gruppen af starthjælpsmodtagere med ind. Og hvis svaret er nej, så vil jeg godt bede hr. Jakob Axel Nielsen fortælle mig: Hvad er forskellen på en person på starthjælp og en person på kontanthjælp?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jamen jeg vil gerne spole lidt tilbage og så sige: Vi Konservative tror sådan set ikke, at der kommer noget godt ud af at give folk flere penge, fordi de bliver syge. Det svarer til, at man skal hive pengene fra dem, når de bliver raske. Det er ikke et sundt princip, og hermed har jeg sådan set redegjort for den tankegang og de principper, vi følger.

Men vi er altså i satspuljekredsen blevet enige om det her lovforslag, og det er det lovforslag, som et flertal i Folketinget har pålagt os at fremsætte, og det vedrører unge under 25 år på kontanthjælp. Lovforslaget vedrører sådan set det forslag, B 116, som bl.a. hr. Thomas Adelskov har lagt stemme til, og det er derfor, det ser ud, som det gør; det skal opfyldes det pålæg, som bl.a. hr. Thomas Adelskov har givet os.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Vi giver gerne mange flere pålæg og håber, at regeringen så vil følge dem.

Men når jeg spørger, er det jo, fordi jeg forstår, at Det Konservative Folkeparti er sådan et parti, der går ind for, hvad der er ret og rimeligt, og derfor undrer det mig, at Det Konservative

Folkeparti ikke kan forstå, at vi måske synes, at det er et problem, at der er den her afgrænsning, altså når der er tale om folk med den samme diagnose, som er lige gamle, men hvor den ene er på kontanthjælp og den anden på starthjælp.

Vi mener i Socialdemokratiet, at hvis man har behov for hjælp – har man f.eks. behov for briller og kan få tilskud til det – er det sådan set lige meget, om man er kvinde eller mand, sort eller hvid, så skal man have ret til det. Det tror jeg også De Konservative mener.

Men når det drejer sig om lige nøjagtig det her, tager man altså gruppen af starthjælpsmodtagere ud; så er det ikke lige meget, om en person er psykisk syg på kontanthjælp eller psykisk syg på starthjælp.

Det er bare det, jeg egentlig gerne vil have at ordføreren forklarer mig: Hvad er forskellen på at være på kontanthjælp og starthjælp – hvis der er nogen?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jamen der er en forskel. Men jeg bliver jo nødt til at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke er af den overbevisning, at det her lovforslag afhjælper noget som helst. Men det er jo blevet fremsat, fordi vi har fået et pålæg.

Jeg kan sådan set godt forstå hr. Thomas Adelskovs spørgsmål – at han synes, det er mærkeligt, at man differentierer mellem kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere – men så forstår jeg ikke, at hr. Thomas Adelskov ikke har givet det brede pålæg.

Jeg har sådan set ikke de her problemer, som hr. Thomas Adelskov har, i og med at jeg heller ikke tror, at det her hjælper, men jeg understregede før, at det ikke skadede, og derfor ser jeg ikke nogen fordel i at lave et nyt forslag, som jeg heller ikke tror på.

Jeg ville hellere spørge hr. Thomas Adelskov: Hvordan kan det være, hr. Thomas Adelskov går med til noget, som han i virkeligheden har moralske kvababelser over på halvvejen?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg har et måske lidt halvdumt spørgsmål.

Jeg troede rent faktisk, at De Konservative syntes, det var en god idé, at vi hjalp de unge psykisk syge. Jeg husker det, som om fru Dyremose i en debat hernede sagde, at man i Det Konservative Folkepartis gruppe havde besluttet, at unge med en psykisk lidelse ikke skulle

være omfattet af loftet over kontanthjælpen, netop fordi de havde problemer. Så derfor kommer det lidt bag på mig, at hr. Jakob Axel Nielsen faktisk ligesom kun støtter det her, fordi vi har forslaget fra satspuljekredsens. Jeg troede, at De Konservative selv syntes, det var en god idé.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Først vil jeg sige, at der ikke findes dumme spørgsmål, heller ikke halvdumme spørgsmål; det er kun dem, der ikke bliver stillet, der er dumme, men nok om det.

Jeg tror, vi Konservative er blevet en lillebitte smule misforstået med hensyn til det der med loftet over kontanthjælpen og den debat, der har været for et halvt år til et år siden. Og det, jeg siger, og som jeg også selv har været fortaler for, er jo, at der er mange måder at hjælpe på. Vi har jo sådan set ikke sagt, at det var sådan, at der skulle være et økonomisk løft ved at blive syg, sådan at man gik økonomisk ned ved at blive rask; det har vi aldrig sagt. Men man kunne godt med nogle mentorordninger og de her 14 initiativer, som regeringen har søsat, give en særlig hjælp, omsorg, pleje til mennesker, der lever udsat. Det er det, vi har ment – det har noget med kærlige hænder at gøre.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det kommer som et chok for mig. Jeg var oven i købet også i fjernsynet med hr. Jakob Axel Nielsen, hvor vi sådan nærmest blev enige om, at det her da vist var et problem, og det synes jeg også hr. Jakob Axel Nielsen sagde for åben skærm.

Så jeg er meget ked af, at De Konservative har en sådan socialpolitik, når det drejer sig om de unge mennesker, som har det rigtig, rigtig dårligt; det er jeg meget, meget ked af at høre.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg hørte ikke noget spørgsmål, men jeg er da ked af, at fru Anne Baastrup er chokeret.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo ikke godt med alle de mennesker, der bliver så kede af det.

Men til gengæld kunne jeg godt tænke mig at få præciseret, hvad hr. Jakob Axel Nielsen egentlig mener. Så vidt jeg har forstået, mener hr. Ja-

kob Axel Nielsen, at det her forslag ikke hjælper, men alligevel vil De Konservative stemme for forslaget.

Jeg har også forstået på hr. Jakob Axel Nielsen, at han mener, at de her satspuljemidler er beregnede til at hjælpe nogle af de svageste. Hvorfor bruger man penge på noget, som ikke hjælper?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Satspuljen er jo en meget stor forhandling – som Enhedslisten altså så ikke deltager i – hvor der bliver givet til mange forskellige ting, og nogle af projekterne, eller faktisk mange af dem, er vi Konservative stolte af og meget glade for har fået støtte. Så er der også nogle steder, hvor vi ikke får vores vilje igennem; sådan er det jo for alle politiske partier, der deltager: Det er én stor aftale, hvorom der er enighed på Beskæftigelsesministeriets område. Sådan forholder det sig også på de andre områder, hvor man satspuljeforhandler, og sådan er politik, nemlig at man er enig om satspuljen, og at det er en samlet pakke, og i den her sammenhæng må vi så sige, at et flertal af satspuljeforhandlerne har ment, at det her var et støtteværdigt projekt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen så er jeg blevet klar over, hvad De Konservative mener. Det betyder jo, at De Konservative i virkeligheden mener, at det, at man giver unge under 25 år, der har en psykisk lidelse, en forhøjelse af kontanthjælpen, fordi de ikke kan arbejde – og man kan jo ikke tvinge dem til at arbejde med de lave ydelser – er forkert. Hr. Jakob Axel Nielsen mener altså i virkeligheden, at det er et dårligt forslag, men man har bundet sig i et forlig, og sådan er det jo.

Det er bare, for at vi kommer på det rene med, hvad det egentlig er, der er De Konservatives arbejdsmarkeds- og socialpolitik, og det er altså, at man ikke mener, at man skal hjælpe de her mennesker til at få et bedre liv.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jo, vi mener i allerhøjeste grad, at man skal hjælpe dem til at få et bedre liv.

Men der, hvor vandene skilles lige her, er i vurderingen af, om de har en arbejdsevne. Mange af dem kan godt have en arbejdsevne – den kan være nedsat, den kan være midlertidigt væk

– men hvis der er tale om en permanent manglende arbejdsevne, skal de slet ikke være på kontanthjælp, så skal de jo førtidspensioneres.

Men der er jo nogle mennesker, der har depressioner eller andre psykiske sygdomme, som er kortvarige og forbigående, og de kan da godt passe et arbejde helt eller delvis; der er i hvert fald ingen grund til, at de glider helt ud af arbejdsmarkedet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Det er sådan med en lidt bittersød smag i munden, at jeg står her på talerstolen i dag.

Smagen er sød, fordi forslaget, som vi taler om, giver flere penge til en gruppe af meget hårdt trængte unge, som er ramt af alvorlig psykisk sygdom, og den er sød, fordi det i det mindste er lykkedes os i oppositionen at tvinge regeringen til at undtage denne lille gruppe af svært belastede unge fra regeringens generelle fattigdomspolitik – den fattigdomspolitik, hvor regeringen plejer at sige, at det skal kunne betale sig at arbejde, og det gælder jo så, uanset hvor urealistisk et arbejde er for den enkelte på grund af sygdom eller sociale problemer.

Men smagen er også bitter, fordi der er langt flere kontanthjælpsmodtagere end disse skizofrene unge, som burde have mere hjælp. Jeg ville ønske, at jeg i det mindste kunne tilbyde syge unge på starthjælp en støtte, der ligner den, vi nu giver unge skizofrene, som modtager ungedannelsen, men det har Dansk Folkeparti effektivt sat sig imod, for uanset hvad hr. Bent Bøgsted siger her fra talerstolen – han har trods alt pligtmener man, at der er for mange udlændinge blandt starthjælpsmodtagerne til, at Dansk Folkeparti finder dem støtteværdige.

Kl. 17.15

Dansk Folkepartis fremmedfjendske holdning skal dog ikke forhindre Det Radikale Venstre i at undersøge mulighederne for et ændringsforslag til lovforslaget, som kan rette op på den uretfærdighed. Et sygt ungt menneske skal have samme behandling og samme ydelse, uanset om han eller hun hedder Hansen eller Aziz til efternavn.

Jeg havde allerhelst kunnet stå her i dag og være med til at fjerne den såkaldte starthjælp og loftet over kontanthjælpen – de to særlig lave ydelser, som regeringen har indført, og som i høj

grad skaber fattigdom i Danmark. Regeringen siger, at der kommer flere i arbejde, fordi start-hjælpen og loftet over kontanthjælpen gør, at det kan betale sig at arbejde, men i sidste uge sagde vismændene noget andet. De siger i deres seneste rapport, at økonomiske incitamenter kun virker, hvis folk har mulighed for at ændre adfærd, altså her tage et arbejde, og de fleste af de mennesker, som er på starthjælp eller ramt af loftet, kan ikke ændre adfærd, fordi deres fysiske eller psykiske helbred er dårligt, og fordi de har massive sociale eller kompetencemæssige problemer.

Her fra talerstolen tør jeg godt indrømme, at dengang vi indførte ungedannelsen i 1999, overså Det Radikale Venstre, at der ville opstå et problem med unge psykisk syge. Vi var opmærksomme på unge med langvarige psykiske eller fysiske funktionsnedsættelser, f.eks. sent udviklede, og de kan allerede i dag få et tillæg efter aktiveringslovens § 25. Men de psykisk syge unge, der kan blive raske med den rette behandling og den nødvendige ro, var vi ikke tilstrækkeligt opmærksomme på. Det er det, forslaget her med alle sine begrænsninger råder bod på. Vi havde langt foretrukket, at forslaget var kommet flere til gode, men vi vil hellere støtte et forslag, der i det mindste hjælper nogle psykisk syge, end slet ikke hjælpe nogen.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget. Vi håber, at udvalgsbehandlingen åbner mulighed for at give tilskud til flere syge, ikke mindst til starthjælpsmodtagerne, og vi håber, at dette forslag er det første i en række, hvor vi i oppositionen kan samle flertal for at gøre op med regeringens fattigdomspolitik.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Det har været en lang, sej kamp at få belyst konsekvenserne af at have en psykisk lidelse og være på den lave kontanthjælp. Det var meget hårdt for Arbejdsmarkedsudvalget at høre om de konsekvenser, og det tog meget, meget lang tid, før vi i og for sig kom i dialog om, hvad der var rigtigt, og hvad der var forkert.

De mennesker, der beskæftiger sig med unge med psykiske lidelser, har gjort et fremragende stykke arbejde, så det nu er blevet klart for arbejdsmarkedsudvalgsmedlemmerne, hvad konsekvensen er af at få en lav ydelse og samtidig

være bange for at komme uden for døren, være bange for at gå ind i en forretning og være bange for at tage et arbejde, fordi man er så fuldstændig fokuseret på sin angst, at man ikke kan overskue andet.

Problemet er selvfølgelig, at det kun er en bestemt gruppe unge med psykiatriske lidelser, der nu får mulighed for at få en højere kontanthjælp. Der er stadig grupper, som ikke er omfattet, men det, der i hvert fald har været afgørende for SF i forsøget på at få i hvert fald nogle af de unge omfattet af bestemmelsen, har været ønsket om at tage fat på det lange, seje træk. Folk kan ikke blive raske, når de har en psykiatrisk lidelse, hvis de konstant skal koncentrere sig om, hvordan de får pengene til det næste måltid, og det er det, vi er oppe imod. Problemet er også, at en lang række andre mennesker, nemlig voksne mennesker på starthjælp, løber ind i det samme problem.

For nogle år siden fik vi en henvendelse fra en familie, der var ramt af kontanthjælpsloftet. Hustruen var på barselorlov og blev alligevel ramt af kontanthjælpsloftet, og manden havde fået stillet en psykiatrisk diagnose. Disse mennesker er stadig ramt af kontanthjælpsloftet, så der er stadig en lang række af problemer tilbage, selv om lovforslaget her bliver vedtaget – for slet ikke at tale om, at det formentlig er i strid med menneskerettighederne, at vi vedtager et lovforslag, som diskriminerer på den måde. Det må komme an på en undersøgelse i udvalgsarbejdet.

Vi støtter naturligvis lovforslaget, og vi er glade for, at vi i hvert fald er kommet et skridt på vejen. Men vi havde meget gerne set, at man var gået hele vejen.

Kl. 17.20

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Med lovforslaget her bliver det muligt at give et lille løft til nogle af de mennesker her i landet, der har det allersværest, nemlig visse psykisk syge unge under 25 år, der er på nedsat kontanthjælp på grund af deres alder, men ikke er i stand til at arbejde eller ikke er i stand til at tage en uddannelse på grund af den situation, de er i.

Baggrunden for lovforslaget er, at et flertal i sidste samling bakkede op om et beslutningsforslag, som regeringen ikke kunne tilslutte sig. Regeringen klyngede sig til mantraet om, at det

skal kunne betale sig at arbejde, hvilket jo må siges at være lidt patetisk, når forslaget handler om en gruppe, der ikke har mulighed for at tage et arbejde, og som på grund af den lave ydelse skubbes ud i fattigdom, der gør behandlingen af dem vanskeligere og presser dem endnu længere væk fra arbejde eller uddannelse. Men så vidt så godt, forslaget her medfører en klar forbedring for de anslået ca. 375 mennesker, der får glæde af det.

Enhedslisten havde dog gerne set, at beslutningsforslaget fra sidste samling havde indeholdt en mindre snæver definition af, hvilke psykiske lidelser der skal berettige til den højere ydelse. Som flere høringssvar tilkendegiver, er der også andre former for psykiske og somatiske lidelser, der giver de samme problemer for de syge, som de lidelser, der er optaget på lovforslagets såkaldte positivliste.

Endvidere er det utrolig ærgerligt og beklageligt, at forslaget kun hjælper psykisk syge, der er ramt af den nedsatte ungedyelse, men ikke psykisk syge unge på starthjælp. Det er åbenbart et resultat af Dansk Folkepartis holdning. Starthjælpen er indført for at holde de fremmede ude, og man kan sige, at det er en meget umenneskelig holdning kun at ville hjælpe psykisk syge med dansk baggrund. Men det ligger jo i god forlængelse af Dansk Folkepartis fremmed- og menneskefjendske politik i al almindelighed.

Forslaget er trods alt et lille skridt i den rigtige retning, men der er langt igen, før vi får gjort op med den politik, som først og fremmest skaber fattigdom for en masse mennesker. Det er også et lille skridt på vejen mod, at vi i hvert fald får fjernet de fuldstændig åbenlyse urimeligheder, der ligger i lovgivningen om kontanthjælpsloft og starthjælp. F.eks. er det jo sådan, at i dag bliver kvinder på barselorlov ramt af kontanthjælpsloftet. Beskæftigelsesministeren har faktisk lovet at fremsætte et lovforslag, som retter op på denne fuldstændig åbenlyse urimelighed, og mit spørgsmål til ministeren er: Hvornår kommer det lovforslag?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi er færdige med ordførerrækken, og jeg giver ordet til beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for kommentarerne til lovforslaget om ændring af lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslaget har regeringen fulgt loyalt op på Folketingets flertals beslutning fra juni måned om, at unge under 25 år med en psykisk lidelse inden for det skizofrene spektrum skal kunne modtage kontanthjælp på samme niveau som de over 25-årige. Det er regeringens holdning, at de psykisk syge unge skal have hjælp til at komme igennem og overvinde de problemer, som deres sygdom fører med sig.

At hjælpe disse unge mennesker handler om at arbejde aktivt på at hjælpe de unge til at få de kompetencer, det være sig personlige, sociale eller faglige, der er nødvendige for, at de kan klare sig på arbejdsmarkedet. Målet er, at flere sindslidende og andre udsatte grupper får mulighed for et indholdsrigt liv med arbejde, og regeringen har allerede lanceret en ny beskæftigelsesstrategi for sindslidende og andre udsatte grupper, hvor vi fokuserer på de personer, der modtager kontanthjælp. Jeg tror, at de sindslidende og andre svage grupper gennem disse målrettede initiativer får den rigtige hjælp med at komme ind på arbejdsmarkedet eller i uddannelse.

De spørgsmål, som lovforslaget måtte give anledning til, er jeg selvfølgelig meget indstillet på at drøfte under udvalgsbehandlingen, og jeg ser frem til et konstruktivt samarbejde om forslaget.

Kl. 17.25

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er flere, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at rose beskæftigelsesministeren. Jeg synes, det er et godt forslag, der lever op til ånden i det beslutningsforslag, der blev vedtaget, og jeg ved, at det må være svært for beskæftigelsesministeren at fremsætte et sådant forslag, når man jo grundlæggende er uenig i og imod forslaget.

Når det så er det sagt, har et flertal i Folketinget jo ønsket at hjælpe denne gruppe sindslidende unge, og jeg vil godt spørge beskæftigelsesministeren: Synes ministeren ikke, at der er grund til, at vi i fællesskab kigger på, om gruppen af unge på starthjælp ikke også skal medtages? I Socialdemokratiet kan vi ikke se nogen forskel på de økonomiske problemer, unge på starthjælp og unge på kontanthjælp kan have, og synes beskæftigelsesministeren ikke, at hvis vi ikke udvider forslaget til også at omfatte unge

på starthjælp, laver vi en meget mærkværdig afgrænsning af mennesker med nøjagtig de samme problemer?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det fremsatte lovforslag er en udmøntning af Folketingets beslutning fra juni, og Folketingets flertal tilkendegav dengang, at starthjælpsmodtagere var undtaget fra forslaget. Jeg mener ikke, at satsforhøjelser er det rette middel til at afhjælpe problemerne for de psykisk syge, og jeg er af samme grund af den opfattelse, at der ikke bør ske yderligere udvidelser af forslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Men vil beskæftigelsesministeren ikke medgive, at der er tale om en forskelsbehandling af mennesker med nøjagtig den samme lidelse i nogenlunde den samme økonomiske situation? Hvis folk er på starthjælp, behandler vi dem ringere og giver dem et ringere økonomisk tilskud, end hvis de er på kontanthjælp, og synes beskæftigelsesministeren ikke, at den forskel i sig selv er problematisk?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, vi taler i den omvendte verden. Jeg var imod forslaget, dengang vi drøftede det sidst, det var hr. Thomas Adelskov, der var initiativtager til beslutningsforslaget, det var hr. Thomas Adelskov, der indførte den sontring, og den har jeg loyalt udmøntet i det lovforslag, vi drøfter her i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det er altså befriende, når beskæftigelsesministeren taler så rent ud fra talerstolen. Beskæftigelsesministeren støtter ikke det lovforslag, som et flertal af Folketingets partier har pålagt ham at fremsætte, men beskæftigelsesministeren er jo også Venstremand.

Jeg skal bare være sikker på, hvad beskæftigelsesministerens anbefaling har været til ordføreren, fru Irene Simonsen, som repræsenterer Venstre. Jeg har forstået det sådan, at Venstre som parti støtter forslaget, men at Venstres beskæftigelsesminister ikke støtter forslaget. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, jeg tror, fru Elisabeth Geday har misforstået det. Beslutningsforslag nr. B 116 blev vedtaget sidste år, det fremgår af regeringsprogrammet for 2006-07, at regeringen vil fremsætte forslaget her, som loyalt og til punkt og prikke udmønter fru Elisabeth Gedays beslutningsforslag fra sidste samling, og når vi fremsætter et lovforslag, betyder det naturligvis også, at vi stemmer for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg skal bare lige have vendt det rigtigt. For eftertiden vil det jo se sådan ud, at i og med at Venstre har lagt stemmer til lovforslaget, støtter Venstre lovforslaget og er altså enig i forslaget indhold. Det var vel også det, fru Irene Simonsen på en eller anden besynderlig facon fik rodet sig ud i fra talerstolen, jeg forstod det i hvert fald sådan, at det er Venstres holdning at støtte det, fordi det kan være en del af løsningen for disse unge mennesker.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, der må være sket en tankeforskydning. Det virker, som om fru Elisabeth Geday er imod lovforslaget, men sagen er jo, at fru Elisabeth Gedays forslag fik flertal i Folketinget i sidste samling. Det medfører en forpligtelse for mig som minister på området til loyalt at omsætte beslutningsforslaget til et lovforslag, og det har jeg gjort. Det er omsat til punkt og prikke, og det undrer mig noget, at fru Elisabeth Geday ikke kan støtte sit eget forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

27) Valg af 6 medlemmer til Danmarks Radios bestyrelse for perioden 1. januar 2007 – 31. december 2010.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:
en gruppe på 95 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Fólkaflokkurin;

en gruppe på 84 medlemmer: Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Tjóðveldisflokkurin, Siumut og Inuit Ataqatigiit.

Meddelelse om, hvem der er valgt i henhold til gruppernes indstilling, vil blive optaget i Folketingstidende og på Folketingets hjemmeside.

Valgt blev:

1. Torben Dalby Larsen (udpeget af V)
2. Ole Hyltoft (udpeget af DF)
3. Erling Aaskov (udpeget af KF)
4. Finn Aaberg (udpeget af S)
5. Peter Hvid Jensen (udpeget af RV)
6. Aage Frandsen (udpeget af SF)

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse af 14. december 2006:

»Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af 14. december 2006 besluttet at afskedige i nåde ministeren for familie- og forbrugeranliggender Lars Barfoed fra den ham hidtil betroede ministerstilling og bestemt, at ledelsen af de under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender hørende forretninger fra dags dato og indtil videre overdrages til justitsminister Lene Espersen.

Jeg tillader mig at anmode formanden om at underrette Folketinget herom.

Med venlig hilsen

Anders Fogh Rasmussen

/Sten Frimodt Nielsen«

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 15. december 2006, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.32
